

RAO
Str. Bârgăului, nr. 9-11, sector 1, București, România
www.raobooks.com
www.rao.ro

Numele, personajele și celealte mărci de identificare sunt mărci înregistrate ale Atlantyca S.p.A. și sunt folosite sub licență de Atlantyca S.p.A. Versiunile lor traduse sau adaptate sunt proprietatea Atlantyca S.p.A.

Toate drepturile rezervate.

©2014 Atlantyca S.p.A., Italy

© Epsilon Alfa, 2017 pentru versiunea în limba română

După o idee originală Mario Pasqualotto în colaborare cu Luca Blengino

Ilustrații: Stefano Turconi

Ediție originală publicată de DeAgostini Editore S.p.A.

Titlu original: *Complotto a Lisbona*

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8 – 20123 Milano – Italia – foreignrights@atlantyca.it – www.atlantyca.com

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc – electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere și înregistrare audio – fără permisiunea scrisă a titularului drepturilor de autor.

Pentru mai multe informații, contactați Atlantyca S.p.A.

Traducere din limba italiană

Mirela Cucoș prin LINGUA CONNEXION

2020
ISBN 978-606-006-381-0

Sir Steve Stevenson

CONSPIRAȚIE LA LISABONA

Ilustrații de
Stefano Turconi

Din public se porni un râs zgomotos.

- Nu am mai folosit chitara aceea de 20 de ani, se scuză Tony Mistery. Ar fi trebuit să controlez mai atent coardele...

- Știi, unchiule, poate e mai bine să te întorci la muzica fado, comentă Larry, care se făcu roșu ca un ardei. Iar eu să mă întorc la masă și să termin acel minunat *bacalhau!*

CUPRINS

Prolog - Începutul investigației / 11

1. Un caz clasat / 23
2. Vedeta rock / 35
3. Un *azulejo* misterios / 51
4. O treabă neterminată / 65
5. O cafea prea amară / 79
6. Ranchiune vechi și mistere noi / 93
7. Testamentul / 107
8. Din nou împreună / 119

Epilog - Misiune îndeplinită / 133

Suspinând, se întrebă și dacă celebra lui verișoară era încă trează, având în vedere ora târzie. Flerul ei inegalabil în ale investigației îi era cu siguranță indispensabil.

Acum, mai mult decât oricând.

1. UN CAZ CLASAT

Cu toate că ceasul de perete bătuse de miezul noptii, Agatha Mistery se simțea vioaie și plină de energie. Așezată comod în salonul maiestuos din Mistery House, ungea cu grijă mecanismele unui gramofon vechi, așezat pe o măsuță din lemn de nuc furniruit.

Fetița de 12 ani își ridică pentru un moment privirea către ferestrele încăperii. Briza noptii unduia crengile copacilor ce înconjurau casa în stil victorian în care locuia.

- Dragă domnule Kent, aş putea spune că, în sfârşit, am terminat! exclamă ea cu satisfacţie.

- Mă bucur, domnișoară, răspunse majordomul.

Era un fost pugilist cu bicepşii dezvoltaţi şi cu o mandibulă de oțel. Ca în fiecare seară, la acea oră, îşi dăduse jos smochingul său impecabil ca să se îmbrace într-un halat comod din velur de culoare roşie.

Agatha nu avea niciun chef să meargă la culcare. Se gândi la părinţii săi şi se întrebă dacă ar fi certat-o din cauza orei târzii. Dar părinţii săi, cercetători știinţifici şi călători neobosiţi în jurul lumii, se aflau în acel moment în mijlocul Pacificului Meridional. Navigau pe un bric chilian către Punto Nemo, locul oceanic cel mai îndepărtat de orice petic de pământ. Expediţia avea ca obiectiv înregistrarea cântecelor balenelor, cu scopul de a le studia rutile pe care migrau.

Agatha era şi ea, într-un fel, „prinsă“ cu sunetele.

Cu o săptămână în urmă, în timp ce făcea ordine în seară, găsise un gramofon de la începutul anilor '90. Era

un model care aparținuse străbunicului Timothy, celebru director de orchestră care îşi cultivase un hobby original, foarte la modă pe vremea sa: spiritismul.

Odată cu gramofonul, Agatha recuperase câteva discuri ciudate, ambalate în folie şi neetichetate. Oare ce conţineau? Pentru a descoperi preferinţele muzicale ale străbunicului, se hotărâse să repare vechiul instrument care, oricum, arăta cât se poate de rău: lipsea acul, pâlnia mare avea urme de rugină, iar unele siguranţe din interior săriseră.

După ce îi contactase pe cei mai mari colecţionari din Londra, reuşise să facă rost de piese de schimb originale şi de un manual de utilizare. Să repari aparatul acela atât de distrus era ca şi cum ai fi rezolvat un puzzle fascinant. Agatha, care avea un temperament curios şi intuitiv, se distra mereu căutând piesa lipsă. De când mai crescuse, hotărâse să devină cea mai bună scriitoare de romane poliţiste, dar, pentru moment, se mulţumea să dea o mâna de ajutor verișorului său Larry

în investigațiile sale. Datorită flerului său infailibil și a memoriei sale, îi era foarte ușor să o facă pe detectivul.

- Nu ne mai rămâne decât să montăm manivela și ne vom da seama dacă munca de restaurare a fost bine făcută, zise ea cu entuziasm.

Watson, motanul siberian cu blană albă, stătea ghemuit pe masă, alături de șurubelnițe și de pipeta cu ulei, urmărindu-și cu atenție stăpâna.

- Dacă totul va merge așa cum am prevăzut, continuă ea adresându-se atât majordomului, cât și motanului, vom putea asculta discurile vechi ale străbunicului. Nu le-a mai ascultat nimeni de mai bine de un secol. Nu sunteți curioși să aflați ce este inscripționat pe ele?

- Dacă îmi permiteți, nu cred că e o acțiune foarte înțeleaptă, comentă politicos omul bun la toate din Mistery House. Dacă nu mă înșel, îmi amintesc că domnul Timothy era un pasionat al științelor oculte. Făcea ședințe de spiritism, vorbea cu cei dragi de pe tărâmul celălalt. Sper ca discurile să nu conțină mesaje sinistre...

Agatha îi răspunse cu un surâs larg.

- Dragă domnule Kent, doar nu ai crede că, odată cu deschiderea gramofonului, va apărea vreo fantomă sau ceva de genul acesta, nu-i aşa?

Atins la punctul sensibil, bărbatul tuși ușor și se așeză pe canapea.

Fata închise cutia, învârti manivela și observă cum discul începu să se învârtă încet.

Imediat ce coborî acul, gramofonul începu

Capitolul 1
să emită un fâșâit lugubru, urmat de un șuierat ener-
vant. Watson își îndreptă urechile, curios la auzul
înregistrării. Apoi, în salon, se auzi o melodie solemnă
de pian, ce deveni imediat accelerată.

Deodată, ceva îi atrase atenția motanului. Prin-
săritură, coborî de pe măsuță și privi fix la fereastră,
adulmecând.

Printre umbrele din grădină ceva se mișca.

Chiar și domnul Kent își întoarse privirea, urmat
apoi de Agatha. Dincolo de fereastră se întrezărea o
siluetă fantomatică. Purta haine negre, avea părul ră-
vășit și față vopsită în alb. Nici măcar imperturbabilul
majordom nu reuși să-și opreasă strigătul de spaimă.

- Intruși! Ascundeți-vă, domnișoară!

- Nu cred că e cazul să vă faceți griji, zâmbi ea,
mângâindu-l pe Watson ca să îl calmeze. Priviți mai
bine, este Larry!

Domnul Kent părea de-a dreptul îngrozit.

- Vorbiți serios? Ar putea fi acela domnișorul Larry?
întrebă el.

- Ce-i drept, arată cam ciudat.

- Dacă e să judecăm după figura lui speriată, cred că i s-a încredințat de curând o nouă misiune. Îl lăsăm să intre?

Majordomul sări în picioare și se grăbi spre ușa de la intrare, urmat îndeaproape de Watson.

Rămasă singură, Agatha dădu volumul mai tare și ascultă acea melodie lină de la gramofon. Încerca să își amintească unde o mai auzise.

- Da, sigur! exclamă ea pocnind din degete. Dacă memoria nu mă însăla, aceasta este sonata pentru pian numărul 23 de Beethoven, numită și *Appassionata*. Trebuie să recunoaștem, străbunicul Timothy chiar avea gusturi bune!

Zece minute mai târziu, o aromă de ceai de mușețel venea dinspre bucătărie. Fata turnă lichidul fierbinte în ceasca vărului său.

Mâinile lui Larry încă mai tremurau.

- De data asta, avem o treabă serioasă, murmură el. Mi-au cerut să cercetez un caz de crimă.

Grăbit, băiatul sorbi o gură de ceai și reuși să se frigă la limbă.

- Auu! țipă el, ștergându-se repede cu un colț de la față de masă. Apoi continuă ca o mitralieră: Nu mă simt pregătit să urmăresc un criminal! Din dosarele pe care UM60 mi le-a trimis, cazul pare imposibil de rezolvat. Unicul aspect pozitiv este acela că, de data aceasta, nu trebuie să mai alerg disperat la aeroport. Avionul către Lisabona va decola mâine-dimineață la ora cinci... trebuie să mă trezesc cu noaptea-n cap!

- Lisabona? Agatha îl privi visătoare. Trebuie să fie un oraș fascinant!

- Ajută-mă, verișoară! o imploră Larry și mai îngrijorat. Fără ajutorul tău nu voi reuși niciodată!

- Să o luăm pe rând, încercă ea să-l liniștească. Având în vedere că este un caz clasat, pentru început, ar trebui să ne spui când a avut loc crima...

Larry holbă ochii, surprins.